

[Elgaard.]

valget behjælpelig med at trække bestemte Grænser for den fremtidige Averteringspligt i Statstidende, og vi enedes da med Regeringspartierne om at gennemføre Loven. I Landstinget behandlede man ogsaa Forslaget velvilligt fra Venstres Side, men man blev ikke færdig med Arbejdet, og nu forelægges Forslaget altsaa paa ny i Folketinget.

Den højtærede Statsminister gjorde i sin Forelæggelsestale Rede for, hvorfor dette skete, og denne Redegørelse, ligesom Lovforslaget og Bemærkningerne til dette, siger os jo klart, at i det nu forelagte Forslag er i Forhold til det af Folketinget vedtagne Averteringspligten i Statstidenden udvidet. Jeg vil gerne over for denne Ændring af Forslaget sige, at jeg er tilfreds med, at jeg hørte Socialdemokratiets ærede Ordfører sige, at vi kunde se paa Sagerne i et Udvalg. Jeg har nemlig den Opfattelse, at for en Række af de Selskaber, Institutioner, Oplysningsinstitutioner, og hvad det nu er, hvis Fritagelse for Averteringspligt nu i Modsætning til det af Folketinget vedtagne er slettet, kan Venstre ikke billige, at Fritagelsen for Averteringspligt gøres afhængig af Ministerens Skøn. Jeg tror, det maa være muligt at trække en skarp Grænse inden for disse Selskaber og Institutioner, saaledes som Folketinget tilstræbte sidst, saa det Omraade, hvor den højtærede Minister faar den endelige Afgørelse, begrænses og bliver betydelig mindre, end det er i Øjeblikket.

Under Behandlingen i Landstinget skete der endvidere det, at Landstingsudvalget afæskede Bladudgiverorganisationen for Provinsen en Udtalelse vedrørende Forslagets Indhold, ligesom man afæskede Repræsentantskabet for Fondsbørsens Bestyrelse en Udtalelse. Jeg har eftersøgt Udtalelserne fra disse to Organisationer i de Dokumenter, der foreligger efter Landstingsudvalgets Behandling. Disse Besvarelser, der indgik til Landstingsudvalget faa Dage, før Rigsdagen sluttede, er imidlertid ikke trykt i Bilagene, og jeg vil derfor udtale Ønsket om, at Folketingsudvalget faar Besvarelserne tilstillet for derigennem at se, hvordan disse Organisationer bedømmer Forslaget.

Jeg siger da, Venstre har intet imod, at der bliver baade Mening og System og Rimelighed i Forholdet vedrørende, hvilke Selskaber og Institutioner o. s. v. der har Avertering i Statstidende som Pligt; men vi er imod, at man gør Averteringspligten saa udflydende, at der gennem en Fortolkning af Grænseomraaderne kommer en Række Averteringer i Statstidende, som

der ingen reel Motivering er for. Og jeg kan ikke se bort fra, at det Forslag, som Rigsdagen her er stillet over for, ikke er fremkaldt ved Krav fra nogen Side inden for dansk Erhvervsliv. Det er det ikke, og naar jeg vender tilbage til den første Behandling af Forslaget her i Folketinget, mindes jeg, at Statsministeren da erkendte, at det var nærmest inden for Administrationen, man syntes, det var rimeligt, at der skete visse Ændringer i Averteringspligten i Statstidende, og det var dette, Forslaget tilstræbte. Saa maa vi da se paa det en Gang til og undersøge, om vi nu kan træffe en saadan Afgørelse med Hensyn til de averteringsmæssige Grænseomraader, at det bliver muligt at sikre Forslagets Gennemførelse i begge Rigsdagens Ting.

Ole Bjørn Kraft: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hasle, desværre er forhindret i at deltage i denne Forhandling, skal jeg paa hans Vegne gøre et Par Bemærkninger om det forelagte Lovforslag.

Det er tredje Gang, vi har et Lovforslag af denne Karakter til Behandling her i Folketinget, og vi har ved de tidligere Behandlinger tydeligt givet Udtryk for vor Opfattelse af Lovforslagets Karakter. Vi finder Forslagets Fremsættelse svagt motiveret; der synes ikke at være noget som helst Publikumskrav om at foretage en Ændring paa dette Omraade, og der er meget i Lovforslaget, der vil medføre en efter vor Opfattelse urimelig Konkurrence med den bestaaende Dagspresse. Det har glædet mig at se, at de Betæneligheder, som Venstrepartiet tidligere har næret over for et Forslag af denne Karakter, men som det lykkedes Regeringspartierne at overvinde ved den sidste Forhandling her i Folketinget, nu paa ny er blevet rejst, saaledes at der kan komme en Forhandling i Gang om Lovforslaget. Hvis det skal tiltrædes fra konservativ Side, maa der foretages meget indgaaende Ændringer i det.

Forhandlingerne sluttede sidste Gang i det andet høje Ting, hvor der var blevet indhentet forskellige Skrivelser, som man ikke naaede til Ende med, og jeg finder det derfor rimeligt, at vi nu her i et Udvalg faar Lejlighed til at se paa det fremkomne Materiale og underkaste Forslaget en indgaaende Overvejelse og Undersøgelse.

Kristian Nygaard: Forslaget angaaende Statstidende, der her er til Behandling, er der gjort udførligt Rede for dels af den højtærede Statsminister, da det blev fore-